

Οι Ευρωπαίοι εταίροι μιλούν για πειθαρχία και υποχρέωση της Ελλάδας να τηρήσει τα συμφωνηθέντα. Στην Ελλάδα όμως οι ψηφοφόροι βλέπουν τα πράγματα πιο ρεαλιστικά. Ξέρουν ότι τα «συμφωνηθέντα» έγιναν αποδεκτά από μία κυβέρνηση που δεν είχε την κοινωνική αποδοχή και δεν νομιμοποιούταν να υπογράψει στο όνομα του ελληνικού λαού. Τόσο στο πρώτο, όσο και στο δεύτερο μνημόνιο ο λαός δεν έδωσε ποτέ την συγκατάθεσή του. Ισα-ίσα είναι διαδιλώσει την αντίθεσή του μαζικά. Αντέδρασε τότε κι αντιδρά και τώρα. Στην πρώτη ευκαιρία να μιλήσει έστειλε στα τάρταρα τα μνημόνια και τα κόμματα της συγκυβέρνησης, στέλνοντας πηκτό μήνυμα μέσω της κάλπης.

Ήταν η ώρα να μιλήσει και να ακουσθεί. Γιατί πέρυσι τον Ιούνιο που οι Αγανακτισμένοι ξεχείλισαν τις πλατείες καμία ελληνική ή ευρωπαϊκή κυβέρνηση δεν έδειξε να συγκινείται. Ψήφισαν άρον-άρον τον ρυθμιστικό κι από εκεί και πέρα ανέλαβε ο Βενιζέλος και μετά ο Παπαδόπουλος. Η κοινωνική κατακραυγή συνεχίστηκε, αλλά και πάλι κανείς δεν νοιάστηκε. Το μνημόνιο 2 πέρασε όπως-όπως με τα ίδια εκβιαστικά διλήμματα, ο κόσμος συνέχισε να διαδιλώνει αλλά και πάλι στου κουφού την πόρτα. Μέχρι που ημέρωσε η 6η Μαΐου κι εστάλη το μήνυμα ότι ο ελληνικός λαός στην συντριπτική του πλειοψηφία δεν συμφωνεί και δεν συναινεί με τα μνημόνια και τη δανειακή σύμβαση.

Είναι η ίδια συντριπτική ψηφοφορία των Ελλήνων πολιτών που θέλει παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ. Η πλειοψηφία αυτή όμως αρνείται να πειθαρχίσει σε μέτρα που της επιβλήθηκαν χωρίς καν να ρωτηθεί. Αρνείται να πειθαρχίσει σε συμβάσεις και όρους με τους οποίους διαφωνεί γιατί οδηγούν στην εξαθλίωση. Οπότε, όλα αυτά τα επικειρήματα περί πειθαρχίας είναι ουσιαστικά εκτός τόπου και χρόνου. Εξάλλου, αν θέλουμε να

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

Η πειθαρχία, το ευρώ ΚΙ ΟΙ ΝΈΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

μιλήσουμε για πειθαρχία καλό θα είναι να θυμηθούμε ότι καμία από τις 17 χώρες που μπήκαν στην ευρωζώνη δεν πληρούσε στο ακέραιο τα κριτήρια εισόδου. Να θυμηθούμε ακόμη ότι η Γερμανία δεν πειθάρχησε ποτέ στις υποχρεώσεις που απορρέουν από την ένωσή της ή από το αιματοκύλισμα της Ευρώπης κατά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο. Να θυμηθούμε ακόμη ότι ποτέ μέχρι σήμερα οι πηγέτες δεν πειθάρχησαν στο όραμα για μία «Ευρώπη των λαών» ή έστω την ισόρροπη ανάπτυξη των κρατών-μελών της.

Εξίσου άκυρο και πλαστό είναι κατά την γνώμη μας και το δίλημμα ευρώ ή δραχμή. Μπορεί η Ελλάδα να μην είναι μεγάλο - ούτε καν μέτρια - δύναμη, για να μπορεί να καθορίσει δραματικά τις εξελίξεις, αποτελεί όμως έναν κρίκο της αλυσίδας. Αν ο κρίκος αυτός σπάσει θα σπάσει κι η αλυσίδα της ένωσης. Η υποτιθέμενη έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ θα απογειώσει τα spreads και την κρίση στις υπόλοιπες χώρες, από την Πορτογαλία και την Ισπανία μέχρι την Ιταλία και τη Γαλλία. Το οικονομικό και πολιτικό βάρος θα είναι μεγάλο, ενώ γιγάντιος θα είναι ο συμβολισμός για την αρχή του τέλους της Ε.Ε. Θα υπάρχει πλέον το λεγόμενο «κακό προηγούμενο» κι από τη στιγμή που θα υπάρξει το ρήγμα το

πιο πιθανό είναι να ακολουθήσουν κι άλλες χώρες. Φυσικά, κανείς στην ευρωζώνη δεν θέλει να υπάρξει αυτό το ρήγμα, το οποίο θα καταστρέψει τις προσπάθειες έξι δεκαετιών. Εξάλλου, αυτή η αποχώρηση είναι άκρως αντίθετη με το σφιχτά συγκεντρωτικό μοντέλο που έχουν επιβάλλει οι Βρυξέλλες κι εσχάτως το Βερολίνο.

Τέλος, το Reuters σημείωσε προχέθε ότι θα είναι τρομακτικές οι επιπτώσεις από την έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ και τόνισε πως «σε νομικό επίπεδο δεν είναι δυνατή μια έξοδος της χώρας από την ευρωζώνη, καθώς κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας».

Μα τότε γιατί ακούμε και διαβάζουμε σενάρια για έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ; Έχουμε την αίσθηση πως όλα είναι κινήσεις στη σκακιέρα των συνεχών διαπραγματεύσεων. Οι διεθνείς αγορές κι η τρόικα αρέσκονται να κουνάνε το μαστίγιο σαν μοχλό πίεσης προς κυβερνήσεις και λαούς για να εξασφαλίσουν τα «συμφωνηθέντα». Κάθε δανειστής πιάνει από το λαιμό τον οφειλέτη του. Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν πρόκειται παρά για μια καθαρή προσπάθεια χαλιναγώγησης κράτους και πολιτών ώστε να αποδοθούν τα «συμφωνηθέντα». Ο οφειλέτης κατεβαίνει

στη διαπραγματευτική αρένα δεμένος χειροπόδαρα, αφού έτσι υπέγραψαν οι προηγούμενοι. Όμως μπορεί να αλλάξει την μοίρα του αν παίξει σωστά τα χαρτιά του. Μπορεί κι αυτός να απειλήσει με έξοδο, με καταγγελία, πάγωμα ή ακύρωση των «συμφωνηθέντων». Έχοντας τη λαϊκή ετυμογορία στο πλευρό του κι εμφανή πρόθεση να τραβήξει στο άλλο άκρο μπορεί σίγουρα να πετύχει καλύτερα αποτελέσματα. Φάνηκε μετά την 6η Μαΐου, όπου οι παραινέσεις κι οι παρεμβάσεις των διεθνών παραγόντων έγιναν πιο ευγενικές και καλοπροσαρίζεται προς τους Έλληνες, ενώ ακόμη κι αυτός ο Όλι Ρεν φάνηκε πιο ελαστικός κι έκανε λόγο για μεγαλύτερο χρόνο αποπληρωμής. Μέχρι η Άγκελα Μέρκελ δήλωσε (μαζί με τον Φρανσουά Ολάντ) ότι θέλει την Ελλάδα στο ευρώ.

Γεγονός είναι ότι η Ελλάδα έκανε στις 6 Μαΐου ένα μικρό βήμα για την απαγκίστρωση από το μνημόνιο και τη δανειακή σύμβαση. Στις εκλογές του Ιουνίου έχει την ευκαιρία να ολοκληρώσει το βήμα αυτό και να θέσει εκ νέου επί τάπτως το θέμα του χρέους. Το σοκ που υπέστη η Ευρώπη από τις εκλογές της Μαΐου θα μεγαλώσει με μία αντιμημονιακή κυβέρνηση. Δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι μία τέτοια κυβέρνηση που απειλεί ότι θα καταγγείλει ή θα επαναδιαπραγματευθεί τη δανειακή σύμβαση θα καταφέρει αρκετά, όμως είναι σίγουρο ότι θα πετύχει πολλά περισσότερα από ότι μία μηνυμονιακή κυβέρνηση - που έτσι κι αλλιώς αποτέλεσε κι αποτελεί μέρος του προβλήματος κι όχι της λύσης.

Τέλος, όσον αφορά το «φίλοευρωπαϊκό» μέτωπο, είναι απλά ένα προεκλογικό τρίκυρπερόστρωσης ψηφοφόρων, καθώς επί της ουσίας δεν υπάρχει αντίπαλος. Όλα τα κόμματα είναι σε αυτήν την κατεύθυνση εκτός από το ΚΚΕ που έχει τον Ιούλιο του 2010 είχε έλθει στο Σίδνεϊ και διαφήμισε το ελληνικό ποδόσφαιρο με τη μπάλα που έπαιξε. Ο Ολυμπιακός έχει τις μονάδες και την ομάδα να δώσει με τη σειρά του εξαιρετικά διαπιστευτήρια ενώπιον των Ελλήνων φιλάθλων και του αντιρατανούντος κοινού κι αυτό περιμένουμε να δούμε αύριο. Για κάποιους ο Ολυμπιακός είναι «θρησκεία» κι «αρρώστεια» ή η ομάδα της φωτοχολογίας του Πειραιά, για κάποιους άλλους ο εκφραστής του πολιτικοοικονομικού κατεστημένου στο ελληνικό ποδόσφαιρο (όπως η Ρεάλ στην Ισπανία, η Μπάγερν στη Γερμανία κλπ). Σημασία έχει ότι αύριο θα αγωνισθεί στη Μελβούρνη ο πρωταθλητής και κυπελλούχος Ελλάδας κι ότι οι Έλληνες φιλαθλοί θα έχουν την ευκαιρία να δουν και να κειροκρήσουν μία ομάδα της πατρίδας κι αρκετούς διεθνείς ποδοσφαιριστές μας. Αναμένεται μεγάλη παρουσία Ελλήνων φιλάθλων κι ευχόμαστε να παρακολουθήσουμε μία πραγματική γιορτή.

Ο ΚΟΣΜΟΣ θα είναι εκεί για να καταγράψει και να σας παρουσιάσει την αιμόσφαιρα κι όλα τα εντός κι εκτός αγωνιστικού χώρου. Αναμένεται μεγάλη παρουσία Ελλήνων φιλάθλων κι ευχόμαστε να παρακολουθήσουμε μία πραγματική γιορτή. Ο ΚΟΣΜΟΣ θα είναι εκεί για να καταγράψει και να σας παρουσιάσει την αιμόσφαιρα κι όλα τα εντός κι εκτός αγωνιστικού χώρου.

Συλλυπητήριο

Η διεύθυνση και το προσωπικό του ΚΟΣΜΟΥ εκφράζουν τα θερμά τους συλλυπητήρια στον εκ των συνιδιοκτητών της εφημερίδας μας Σπύρο Χαραλάμπους για την απώλεια του προσφιλούς του πατέρα και τον ευχόμαστε την εξ ίδιους παρηγορία. Ας είναι για πάντα ζωντανός στη μνήμη αυτών που τον γνώρισαν και τον αγάπησαν.

Βαρόμετρο

ΝΔ: Για πρώτη φορά μετά το 1981 θα διεξάγει τον προεκλογικό της αγώνα κωρίς να έχει κύριο αντίπαλο το ΠΑΣΟΚ (ούτε καν αντίπαλο δεν είναι πα). Θα δώσει διμέτωπο αγώνα: ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ θέλει να διαμορφώσει το «φίλοευρωπαϊκό» μπλοκ κι ενάντια στους Ανεξάρτητους Έλληνες το κεντροδεξιό μέτωπο. **ΣΥΡΙΖΑ:** Θα προσπαθήσει να γράψει ιστορία και να γίνει το πρώτο κόμμα της Αριστεράς που θα κερδίσει τις εκλογές. Θα χρειασθεί συμμάχους μετεκλογικά και θα είναι προσεκτικός στον προεκλογικό του λόγο με τα κόμματα της Αριστεράς και τους Ανεξάρτητους Έλληνες. Απαντά στη ΝΔ με τη διαμόρφωση του κεντροαριστερού μετώπου με σαφή στόχο τον σχηματισμό κυβέρνησης. **ΠΑΣΟΚ:** Η διαμόρφωση του κεντροαριστερού μετώπου το θέτει εκτός εξελίξεων και το οδηγεί σε αγώνα επιβίωσης. Επιλέγει το «φίλοευρωπαϊκό» μονοπάτι και συμπορεύεται με τη ΝΔ. Δεν έχει πολλά περιθώρια κινήσεων και δύσκολα θα αντέξει νέα σφαλιάρα. **Ανεξάρτητοι Έλληνες:** Το μεγάλο ερωτ